

PROPOSTES PER A UN NOU CICLE

Per tenir casa, cal guanyar la guerra
Joan Margarit

1. Valoració eleccions

Aquesta valoració té per objectiu traçar algunes de les qüestions que s'apunten més a primera vista dels resultats i la participació al procés electoral del passat diumenge 14 de febrer per tal de fomentar un debat entorn a aquestes que ens permeti traçar els propers passos a seguir. En cap cas es tracta d'un anàlisi exhaustiu, en primer lloc i especialment, perquè aquesta correspon als processos col·lectius interns, i en segon lloc perquè la urgència del moment no permet un anàlisi detallat i rigorós de les dades.

L'excepcionalitat permanent

En primera instància, cal fer esment al context d'excepcionalitat permanent en el que vivim i que és necessari tenir en compte alhora d'encarar debats per no caure en lectures que confonguin correlacions i causalitat.

En primer lloc, l'impacte multidimensional - sanitari, econòmic i social - de la pandèmia a la nostra societat. Aquestes eleccions, per molt necessari que fos un canvi de rumb envers l'anterior legislatura, s'haurien d'haver celebrat en un altre moment i, en canvi, han estat imposades des del TSJC.

En segon lloc, l'antidemocràcia feta norma a l'estat espanyol. Els més de tres mil independentistes repressaliats, el recurs contra el tercer grau dels presos polítics, el Tribunal Constitucional garantint que cada avenç legislatiu en la defensa de drets socials és tombat, l'AN ordenant la presó de Hasel i els Mossos d'Esquadra executant la detenció, Marchena unificant la doctrina repressiva, constatada a través del cas de la Tamara Carrasco, on cada absolució a jutjats catalans acabarà al Suprem. Campanya electoral de por i desànim eterna.

Caiguda de la participació

Si bé d'ençà durant els darrers anys la participació a les eleccions al Parlament de Catalunya havien pujat, arribant al seu màxim històric als comicis del 2017 (79,09%), d'aquest darrer procés electoral cal destacar una baixada dràstica (53,56%), no registrant-se dades tan baixes d'ençà les eleccions del 1992 (54,87%). Com ja hem apuntat, la caiguda en la participació és de tipus multifactorial, essent especialment rellevant la situació sanitària - com ja s'ha vist en altres processos electorals de l'estat espanyol com el d'Euskal Herria (52,87%) i Galiza (58,87%). En el cas català, el buidatge de sobirania del Parlament que, degut a una legislatura de paràlisi, s'ha traduït en la incapacitat de les institucions de respondre a les

Aquest document de debat va destinat exclusivament a la militància de la CUP. Fem-ne un ús col·lectiu responsable, però que el puguem compartir amb qualsevol sense interferències externes en les nostres assemblees.

«ÀGORA19MTYXMZCYMJYYMW220216032780E3C695008851613689200DOC»

L'abstenció és especialment dramàtica quan s'observa la seva relació amb la renda, on es manté una participació en els processos electorals de creixement progressiu a mesura que aquesta augmenta. Aquesta diferència es veu especialment a les poblacions amb més de 5000 habitants, on la diferència entre les que tenen la renda per càpita més alta i les que la tenen més baixa hi ha una diferència de participació de gairebé 20 punts. Des de l'esquerra és imprescindible posar el focus en aquesta qüestió, i més enllà de la crítica a la manca de sobirania de les institucions i la conseqüent manca de resposta a les necessitats materials de les treballadores, abordar un procés d'autocrítica que ens permeti treballar de manera efectiva per revertir aquesta situació.

És també necessari posar el focus en el milió de catalans i catalanes desproveïts del dret a vot, no és possible parlar de construcció d'una república catalana que sistemàticament exclou del dret als drets a gran part de la seva població.

I és també molt important tenir en compte que el 95% de les més de 255.000 catalanes que viuen a l'exterior han vist vulnerat el seu dret a participació política i no han pogut exercir el seu vot.

Independentisme i esquerra

En termes generals, l'independentisme ha ampliat la seva representació al Parlament -passant de 70 a 74 escons- i superant el 50% dels vots al comptar els obtinguts pel PDeCAT (2,72%) que resten com a força extraparlamentària.

Esquerra ha mantingut el seu percentatge de vots (21%) i ha obtingut un diputat més que JxCat, que ha baixat el seu percentatge en un 1,62%.

Respecte a l'anterior procés electoral, recomptem una caiguda de **625.856** persones que van votar partits independentistes i que aquesta volta han optat per l'abstenció. Aquesta es reparteix amb la següent relació de partits: 6.159 CUP, 332.254 ERC, 298.589 espai convergent.

Comparativament, l'independentisme ha aconseguit mobilitzar més vot -dins el context general d'abstenció acusada- i especialment des de l'esquerra.

Unionisme i dreta

El PSC s'ha situat com el partit majoritari en representació de l'unionisme, recollint un 57% dels vots i augmentant el seu percentatge en més del 9%. Aquests votants provindrien, especialment, de Ciutadans. A més, ha recuperat el terreny perdut al cinturó roig. Tot i això, la pèrdua de vot unionista es situa en un 3,3% total dels vots. Aquesta pèrdua es tradueix en 951.829 Ciutadans, 76.603 PP. En canvi, el PSC ha recollit 46.199 vots més i VOX 217.883. El total seria de **756.683** persones que anteriorment els havien votat. No hem comptat en aquest còmput, tot i el seu posicionament contrari a la resolució democràtica del conflicte a través d'un referèndum, a l'espai Podem-Comuns, que ha perdut 131.734 vots, tot i conservar el número de diputats, que es concentren a la circumscripció de Barcelona (7 de 8 a Barcelona i un a la circumscripció de Tarragona).

Aquest document de debat va destinat exclusivament a la militància de la CUP. Fem-ne un ús adequat i responsable perquè el puguem debatre serenament i sense interferències externes en les nostres assemblees.

«ÀGORA19MTYXMZCYMJYYMW220216032780E3C695008851613689200DOC»

Respecte la dreta i la ultradreta, representada per PP, Ciutadans i VOX, han passat de 40 a 20 diputats i d'un 29,6% dels vots a un 17,1%. Per contra, el partit majoritari d'aquests és VOX. En termes generals, si bé l'unionisme ha mobilitzat menys votants, i el seu vot ha virat cap al PSC, no podem perdre de vista la radicalització que suposa l'entrada de VOX al Parlament.

Entrada de VOX al Parlament

Sobre l'entrada de Vox al Parlament i entenent que caldrà una reflexió urgent i profunda entorn a les nostres estratègies antifeixistes, volem només apuntar algunes qüestions.

Entorn la qüestió d'on prové el vot a Vox, cal començar puntualitzant enfront els processos electorals, el gruix de la població amb els decils més baixos de renda opten l'abstenció. El sil·logisme que interessadament estableix que les classes més desposseïdes es troben representades per VOX, és formalment incorrecte. Això però no significa que no sigui un problema que cal abordar tenint en compte el que revela una primera panoràmica de la situació.

Vox ha entrat amb força a la majoria de les seccions amb la renda més baixa del país. A tall d'exemple: Font de la Pólvora de Girona (23,1%); Blocs de Joan Carles de Lleida (18,2%); Marca de l'Ham a Figueres (20%). A Barcelona és on trobem el comportament electoral més polaritzat, als cinc barris on ha tret més representació, dos tenen rendes molt baixes -Torre Baró i Ciutat Meridiana) i dos la renda més alta (Pedralbes i les Tres Torres).

Respecte a anteriors eleccions, es repeteix un vot acusat a les seccions on s'estableixen cossos policials o militars de l'estat. A tall d'exemple, a la secció de Sant Andreu de la Barca corresponent a la comandància de la Guàrdia Civil de Barcelona es suma un 24,3%.

Per acabar, dos últims apunts en torn el tema:

En primer lloc, a Catalunya els resultats de VOX es situen en un 6,31%, una diferència de quasi nou punts respecte a la mitjana estatal, on representa un 15,09%.

En segon lloc, la ultradreta catalana va aconseguir 4.976 vots. El projecte d'extrema dreta està eminentment vinculat a l'espanyolisme mentre que el projecte independentista té clara majoria d'esquerres i en clau antifeixista

Resultats CUP i comparativa europea

La CUP-Un Nou Cicle per Guanyar som l'única candidatura independentista que augmentem clarament en percentatge de vots sobre el total, 2% -tot i la pèrdua d'un

Aquest document de debat va destinat exclusivament a la militància de la CUP. Fem-ne un ús adequat i responsable perquè el puguem debatre serenament i sense interferir amb altres textos d'altres partits i assemblees.

3,1% dels vots de 2017 i en diputats de 4 a 9. Alhora, tot sembla indicar que el migrat vot d'altres partits independentistes, sinò que es tracta d'un

«ÀGORA19MTYXMZCYMJYYMW220216032780E3C695008851613689200DOC»

consolidat. Aquest fet, però, no pot desgranar les raons per les quals s'ha decidit tornar a votar la CUP, essent necessari un procés de reflexió més complexa per determinar quines tàctiques de campanya han estat encertades i mobilitzadores de vot en clau interna i quines no. En conjunt el vot independentista s'ha desplaçat una mica més cap a l'esquerra i el vot unionista cap a posicions d'autoimatge més progressista, tot i la irrupció de VOX.

Les eleccions han deixat un escenari on la capacitat de maniobra de la unitat popular, en relació a la resta d'actors, és enorme. Així doncs, les apostes i la candidatura electoral han sortit reforçades. Els Comuns estan més afeblits, ERC ha tret (només) un diputat més que Junts i Junts ha quedat en segona posició, històrica dins el bloc independentista, perdent capital simbòlic.

2. Escenaris i objectius de la legislatura: claus per al debat

La proposta política de la qual ens hem dotat per encarar aquest cicle electoral estableix la tesi de la ruptura democràtica com a única opció per avançar davant la negació sistemàtica dels poders de l'estat d'acceptar les més mínimes concessions en matèria social i nacional. Aquest concepte, entèn que la defensa ferma dels drets negats a la societat (a) com agregador de persones a la lluita per la sobirania nacional entesa com imprescindible per les polítiques d'esquerres, i (b) com agregador de persones a la proposta d'insurrecció democràtica de la CUP.

Com es concreta la tesi? S'ha de concretar tant en clau institucional com popular, i entenem que la seva força rau en el moment en el que les agendes coincideixen. Un exemple actual és la llei de regulació dels lloguers, en cas que el Tribunal Constitucional accepti el recurs el PP, serà tombada. Això requerirà d'acompanyar l'acció popular amb la defensa institucional de la sobirania del Parlament i d'una llei que garanteix drets fonamentals com el de l'habitatge. Aquesta tesi s'enforteix i té més repercussió quan suma des dels moviments fins la institució, com es va comprovar l'1 d'Octubre, però requereix un posicionament disposat a arribar fins a les darreres conseqüències en la defensa dels drets fonamentals des de la institució, que cal empènyer i articular des de la societat civil.

I això, com es pot concretar amb la legislatura? El resultat de les eleccions és clarament independentista i més d'esquerres, on la CUP-G té un paper molt més destacat que en l'anterior composició del Parlament. Per tant, és un reforç a la proposta política de la CUP-G i als seus plantejaments polítics. En aquest sentit, podem enfocar la legislatura des de diferents situacions que dependran de què volem que passi, i des d'on volem i/o podem contribuir a que passi. La clau és trobar la fórmula que ens permeti desplegar la proposta política que entenem que necessita el país i dur a terme una acció institucional que sigui efectiva, coherent i que vagi en sintonia amb un nou cicle de mobilitzacions al carrer.

Aquest document de debat va destinat exclusivament a la militància de la CUP. Fem-ne un ús adequat i responsable perquè el puguem debatre serenament i sense interferir amb altres processos democràtics.

Quines qüestions detectem clau:

«ÀGORA19MTYXMZCYMJYYMW220216032780E3C695008851613689200DOC»

- Ens trobem amb una posició de major incidència política que a la darrera legislatura i som, o podem ser, determinants en el rumb de la propera legislatura, a diferència del que ens va succeir en l'anterior legislatura.
- Necessitem emplaçar al conjunt de forces independentistes i sobiranistes a l'establiment d'uns grans acords de país per avançar en el pla social i d'alliberament nacional.
- Hem d'aconseguir que aquests grans acords serveixin de motor per plantejar una estratègia de legislatura que combini el nou cicle de mobilitzacions i l'acció institucional per superar els marcs legislatius estatals que no permeten l'avenç dels drets socials.
- Cal avançar en polítiques i accions concretes sobretot amb l'objectiu de plantar cara a l'extrema dreta. Calen polítiques materials de suport a les necessitats immediates de les classes populars que més estan patint o l'alternativa feixista no parará de créixer. L'escàs marge competencial no pot ser una excusa per tirar endavant aquestes polítiques que són imprescindibles per millorar la vida de la gent. Cal esgotar aquest marc competencial existent per generar la tensió i conflicte necessari per avançar en clau estratègica

En aquest context hi ha diferents rols que podem encarnar en funció de les posicions que prenguin els altres agents i la possibilitat d'avenços programàtics en el marc de plantejar aquesta legislatura des d'una praxis de ruptura. Per tant obrim aquest debat sempre atents a la realitat dinàmica i canviant i la informació despresada de les properes reunions que es produeix amb la resta de forces polítiques, aportant-nos els elements valoratius perquè el conjunt de la militància prenguem les decisions corresponents.

4. Fases de negociació i possibles acords

Després del procés d'anàlisi dels resultats electorals caldrà promoure un debat en el si de la nostra militància mitjançant els òrgans de governança acordats per la plataforma electoral CUP – Un nou cicle per guanyar, on es realitzi una anàlisi aprofundida sobre els diferents escenaris estratègics i tàctics per tal de determinar les prioritats de la legislatura i en funció d'aquests, una estratègia negociadora. L'estratègia negociadora ha de partir de les diferents opcions que tenim i també de la base d'una proposta programàtica de legislatura. Plantegem la tàctica en dues fases, que s'haurà de validar el Consell Polític + COP o Assemblees Obertes Parlamentàries, és a dir, els diferents mecanismes que tenim com a candidatura, amb l'objectiu de:

1ª fase: concretar grans acords de país el més aprofundits possibles en relació al nostre programa de canvi de la dinàmica de la última legislatura i d'iniciar un nou cicle de confrontació democràtica amb el règim del 78 per implementar un xoc contra la crisi sanitària, econòmica i social i per una transició de

Aquest document de debat ha estat elaborat de manera col·lectiva amb l'objectiu de ser un ús adequat i responsable perquè el puguem debatre serenament i sense interferències externes en les nostres assemblees.

«ÀGORA19MTYXMZCYMJYYMW220216032780E3C695008851613689200DOC»

econòmic des d'una perspectiva social, ecologista i feminista, amb la concreció d'una agenda institucional a nivell nacional i internacional per garantir aquests objectius. En aquesta fase, per garantir aquests grans acords de país, es proposa una doble negociació: per una banda amb la societat civil organitzada, els sindicats i els moviments socials i per altra a nivell institucional amb aquells partits que no van propiciar la repressió contra l'1 i el 3 d'octubre mitjançant les forces de seguretat i l'aplicació del 155.

Proposem configurar aquests grans acords al voltant dels eixos recollits a la proposta política:

- **Full de ruta cap a la independència**, amb unes fites concretes que permetin el seguiment del seu desenvolupament (taula de negociació, referèndum, estructures de control del territori, empoderament de les institucions catalanes, internacionalització del conflicte, mecanismes de resolució del conflicte i eines de desconexió), amnistia pels presos polítics, finalització de la repressió/judicialització del procés i retorn dels exiliats.
- **Establiment d'un Rescat Social contra l'actual situació sanitària, econòmica, social, laboral i de creixement desmesurat de la pobresa.** (Renda Bàsica Universal; Reforç dels Serveis Públics; aturar els desnonaments, generar un parc d'habitatge públic i regular el lloguer de manera efectiva; Elaborar i executar un pla de seguretat laboral, reduir la jornada laboral i establir un pla de reindustrialització en clau ecologista, iniciar la investigació a la institució DGAIA i la gestió dels centres de menors, aturar les identificacions per perfil ètnic i Pacte antifixista amb moviments socials i partits que inclogui específicament l'acció institucional interna i externa etc.)
- **Concretar un pla de treball de canvi de model econòmic des d'una perspectiva social, ecologista i feminista.**
 - Blindatge i ampliació del sector públic, tot racionalitzant i reduint substancialment els criteris de concertació público-privada, especialment a nivell de sanitat i educació, en un pla de transició cap a un model de propietat i gestió públic i únic.
 - Pla de desenvolupament econòmic, de la indústria, l'agricultura i els serveis, lligat a la promoció d'una economia més planificada, amb preeminència del sector públic, i un paper més important de l'economia cooperativa, social i ecològica. Aturada dels grans projectes especulatius o turístics i transició cap a un model productiu de proximitat.
 - Creació d'una banca pública.
 - Transició cap a un nou model energètic ecològic i públic.

«ÀGORA19MTYXMZCYMJYYMW220216032780E3C695008851613689200DOC»

La base: d'acord amb l'anàlisi sobre la profunditat i l'amplitud d'aquests acords, concretar una estratègia de legislatura a través del debat als espais col·lectius de la militància i la generació de documents que recullin les conclusions d'aquests.

- En quin grau hauria d'assumir responsabilitat en clau institucional la CUP i en funció de quins acords?
- El paper de la **Mesa del Parlament** és important per tal de fer front als atacs del TC a la sobirania del Parlament. Pels resultats obtinguts en les eleccions ens correspon un lloc a la Mesa. D'acord amb la nova correlació de forces hauríem de plantejar l'assumpció de la Presidència de la Mesa del Parlament?

